

[Niels Frederiksen.]

af mindre Landbrug. Jeg ønsker ved denne Lejlighed at gøre et Par Bemærkninger om denne Post paa Finansloven. Det ærede Medlem sagde, at de vilde ikke være med til at afgøre Spørgsmaal af saa vidtrækkende Betydning paa Finansloven. Jeg vil gerne minde om, at der Gang paa Gang er foretaget Handlinger, som viser, at der er Lovhjemmel for at anvende Jordfondens Indtægter til fortsat Udstykning efter Lov af 4. Oktober 1919. Der staar i Lenslovens § 1, sidste Punktum:

„Denne Jord eller dens Værdi skal derefter anvendes til Oprettelse af mindre Jordbrug i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.“

Jeg vil gerne spørge: Med hvilken Lovhjemmel og med hvilken Ret er da tidligere Landbrugsministre gaaet til Finansudvalgene og har faaet Ret til at anvende Jordfondens Indtægter til det Formaal, der er angivet i denne Post paa Finansloven? Har Finansudvalget nogen bevillende Ret? Var det muligt, hvis ikke der i Forvejen var Lovhjemmel for Anvendelsen af Midlerne til dette Formaal? Men dernæst vil jeg sige, at jeg tvivler paa, at Partiet Venstre vil tage den politiske Stilling kategorisk at nægte en fortsat Udstykning efter Lov af 4. Oktober 1919's Principper, naar vi ved Siden af har den gamle Statshusmandslov, der giver Millionbevillinger til en statsunderstøttet Udstykning efter Selvejerprincippet. Jeg gad vidst, om Venstre, hvis ikke det er muligt at opnaa Overenskomst om Jordlovene, vil tage den Stilling til Foraaaret: Vi nægter en hvilken som helst Sum anvendt efter Lovens Bestemmelser til Udstykning efter de nye og moderne Brugsformer, og samtidig risikerer vi, at den Lov, som er vort Ideal, som giver Selvejerbrugsformen Mulighed ved Statstilskud, standser. Jeg har ude i Landet — og jeg gentager det her — betegnet en saadan politisk Stilling som desperat; og den tvivler jeg paa, at Venstre vil indtage. For det er jo i Virkeligheden Forholdet, at der er ingen indenfor Regeringspartierne, der, hvis ikke der opnaas Overenskomst om de af Regeringen i Fjor forelagte Jordlove, som nu vil blive forelagt i Aar, vil nægte at gaa med til en fortsat, uændret Udstykning i Danmark efter de to Principper, hvoraf Flertallet vil følge eet og Mindretallet i denne Sal et andet. Og det skal være en ualmindelig kortsynet og uklar Vælgerbefolkning, der da ikke kan se, at saa er Venstres Desperation overfor Oktober-

Lovens Brugsform saa stærk, at den standser al Udstykning i Danmark, fordi de ikke kan knægte og tvinge det ene Princip i Knæ.

Jeg har Lyst til i samme Forbindelse at gøre nogle Bemærkninger om en anden Udtalelse, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte. Der var næsten Klang af Fanfare i det ærede Medlems Stemme, da han sagde: Det, Venstre kræver, er lige Vilkaar og lige Valg efter de to Principper. Ja, den Opfattelse kan jeg dele, men jeg kan ikke dele Venstres Definition af lige Vilkaar efter de to Love, og jeg benytter Lejligheden til at karakterisere den af Venstre i Ændringsforslagene udtrykte Opfattelse af lige Vilkaar i denne Sag. Hvad er det, Venstre ønsker i Udstykningsloven for at kalde Vilkaarene lige? Det ønsker, at naar to Borgere i Landet skal handle indbyrdes, skal den, der køber, nøjes med at forrente den officielle Jordværdi, uanset hvilken Pris han giver for Jordlodden, medens den, der sælger, er interesseret i at faa saa lav en Jordværdi ansat for sin Ejendom som muligt, for jo lavere den staar i Jordværdi, des mere er den værd i Omsætningen, idet Køberen ikke skal forrente mere end den officielle Jordværdi. Det er en fuldkommen Undergravning af hele det Retsprincip, der ligger til Grund for Flertalspartiernes Jordreform.

Og hvad ønsker saa Venstre mere i sine Ændringsforslag? Det ønsker, at der skal indføres den Bestemmelse, at paa et hvilket som helst Tidspunkt en Landbruger i Danmark, der har faaet Jord af offentlige Arealer mod at forrente Jordværdien, ønsker det, kan han forlange, at den sidste Jordværdiansættelse fastsættes til en Obligationsprioritet, som han da nøjes med at forrente Resten af Tiden. Det er efter min Mening at skyde et Spekulationsmoment ind i Landbrugsvirksomheden med Ejendomsprisernes Fald og Stigning under Konjunkturerne, som fuldkommen ødelægger en redelig Jordreform. Er det lige Vilkaar? Nej, lige Vilkaar og lige Valg, det er, hvis Jorden i Danmark stilles til Raadighed fra Statens Side paa to Maader. Er det rigtigt, hvad de Herre paastaar, at der er Jord nok at faa til rimelig Pris, saa lad dem, der ønsker Selvejerformen, gaa ud at købe Jord, naar Staten giver dem Laan dertil, og lad den Ungdom, der ønsker at faa Jord af offentlige Arealer mod at forrente Jordværdien til enhver Tid, faa det. Byggelaanet, Haandsrækningen til Starten af Hjemmet, er ens for begge Love; alle Hjælpemidler fra Statens Side skal være ens efter begge Principper,